

ماموستا ناصري سوبحاني

نويز

حەقيقەت و حىكمەتەكانى

مەنتەقى ئاقرا الشەفاى

www.iqra-ahlamontada.com

زنجیرى بەرھەمەدەكانى ماموستا ناصري سوبحاني

دەزگاتى بەرھەم بۇ بلاوگەردىنمۇدى بەرھەمەكانى سوبحاني

جاسى سەيپەم ۱۴۲۵ھ ۲۰۰۳ز

بۆدبەزاندنی جۆرمها کتیب: سردانی: (مُنْتَدی إِقْرَا النِّقَافِ)

لتسبیل انواع الکتب راجع: (مُنْتَدی إِقْرَا النِّقَافِ)

پدای داتلود کتایهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدی اقرا النقای)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

حقیقت و حکمه ته کانی

دهزگای بهرهم

بۆبلا و کۆدنه و هێ بهرهمه مه کانی سوڤحانی

dazgaibarham@hotmail.com

www.facebook.com/DazgaBarham

بابهت: نوێتر حهقیقهت و حیکمهتهکانی

نووسینی: م. ناصری سوڤحانی

چاپ و دیزاین: ناوهندی ڤاگه یانندنی ئارا

نۆڤه ی چاپ: سییه م - ۲۰۱۳

له بهر ئۆه بهراییهتی گشتی کتێبخانه گشتیهکان

ژماره ۴۹۵ ی سالی ۲۰۰۶ ی هه دراوه

مالی له چاپدانوهی نهم بهرهمه ڤارێزراوه بۆ دهزگای (بهرهم)

پیشہ کی چاپی سیہم

ئەم نامیلکە کورت و پوخت و بەپیتە، بەشیکی لە کتیبە پر بەرە کە تە کە ی (بە ندایە تی)، لە سالی ۲۰۰۷ دا چاپی یە کە می کراو، لە ماوە ی کە متر لە سالیکی چاپی دوو ه میشی کراو، نوسخە ی لە سالی ۲۰۰۸ وە لە بازاردا نە ما.

ئیمە لە دە زگای بەرەم لە بەر ئەو ه ی بەر دە وام کتیبی (بە ندایە تی) مان چاپ دە کردە وە، ئەم نامیلکە یە مان بە پیویست نە بینی، بە لام دواتر دە رکە و ت لاوان - بە تایبە تی قوتابییه بە ئیمان و دلگەر مە کانی زانکۆ و پە یمانگاو ئامادە ییە کان - بەر دە وام داوای دە کە ن، بۆ یە ئەم چاپی سییه مە یشمان خستە وە بەر دە ستی تامە زڕۆ یانی نوێ ژ.

خوینە رانی خۆ شە ویست! ئەم نامیلکە یە تۆ شە ی گیان و، پرنیشاندەری چوونە حزووری خوا یە. تە نها بۆ

لاوان یان ئەو کەسانە نییه تازە فیڤری نوێژ دەبن،
نەخێر، بۆ هەموومانە، هەموو ئەوانە ی بەلێنی
بەندایەتیمان بە خودا داوه.

مامۆستا ناصەر لەم نامیلکەیەدا فیڤرمان دەکات
چۆن پیشوازی لە نوێژەکانمان بکەین، کە دەستیشان
کرد بە نوێژ چۆن دەست پێ بکەین و، چۆن تێی
بکەین. کەواتە وانەو بیرخەرەوێهەکی چاکە بۆ
هەموومان.

بە هیوای گەیاندنی بە هەموو خوشەوێستان

دەزگای بەرھەم

زستانی ۲۰۱۳

پیشہ کی چابی یہ کہم و دووہمی

دمزگای بہرہم

نویژ یہ کہم پایہی سہرہ کی ئیسلامہ، پیناسی
پاستیتی موسولمان بوونی مروّۃ، ریگا و ہوکاری
پہیوہندی بہستنی پوژانہی نیوان عہد و
پہروہردگارہ، ہل و فرستہی لہ خوا پارانہوہو
گہ یاندنی داواکاریہ گرنگہکانی مروّۃ بہخوای خاوەن
و بہ دەسلالت، ہروہا ویستگہی نویکردنہوہی
دروشمی بہندایہتی و (دوپاتکردنہوہی پەرستش) و
(پشت بہخوا بہستن)...

ماموستا ناصری سوبجانی یہکیکہ لہو زانا
بلیمہتانہی لہ ژبانی پوژانہی خویدا ئہم واتایانہی لہ
نویژہکانیدا بہرجہستہکردبوو، بویہ لہ نووسین و
وانہکانیشیدا سہرکہوتوانہ دەیتوانی قسہ لہسہر نویژ
بکات و، لہ کہنار (حوکمہکان) یدہا، زۆربہ جوانی
(حیکمہتہکان) یشی باس بکات... ئہم نامیلکہیہی لہ

بهردهستی خوینهری به پیزدایه به شیکی سهرهکیه له
 کتیه ناوازهکە ی (به ندایه تی) - له سهر داوای هه ندی له
 لاوانی دلسۆز - به جیا له شیوه ی ئەم نامیلکه یه دا
 ده یخه ی نه بهردهستی تامه زوویانی خواناسی، تا
 به زیوه ری وته و اتا جوانه کانی پرۆسه ی نوێژو چوونه
 میحرابی به ندایه تی، خویان بخه ملین و، په یمانی
 به ندایه تی پاسته قینه - که پێگای سهر به رزی
 پاسته قینه یه - له گه ل خوای خویان نوێ بکه نه وه ..
 به هیوای ئەوه ی دل و میشکیان هاوه لی خویندنه وه بی
 و، وه ک ناوازه ترین دیاری بیده نه دهسته
 هاوه لانیشیان.

دهزگای به رهه م

پایزی ۲۰۰۷

پوخته يهك دهرياره
حه قيقه متى نوڤژ و حيكمه ته گانى

گه وره ترين كرده وه يهك ئينسانى موسولمان ده بئ
ئه نجامى بدا (نوڤژ) ه. عيبادهت و بهنده يى ماناى
ئه وه يه ئينسان له زيانيدا بۆ ئه وهى به ره و پيگه يشتن
بروا، بۆ ئه وهى ئيسلاحي خۆى بكا، ده بئ به پيى
فه رمانى خوا له نيعمهت و ئيمكاناتى بۆى ئاماده
كردوه ئيستيفاده بكا..

ئينسانيش كاتى كه خۆى ناسى و زانى مه خلوقيكه
ئاماده يى هه يه بۆ ئه وهى ئيسلاحي بئ و بچئ به ره و
ته واو بوون. هه روه ها زانيشى كه ئاسمانه كان و زه وى و
ئه وهى تياياندايه هه مووى نيعمهت و ئيمكاناتن،
له به رده ستيا دانراون، بۆ ئه وهى كه لكان لى وه رگرئ
بۆ ئه و كار، واته: خوا ئه ناسئ به وه كه (رحمن و
رحيم) ه، ميه ره بانه، هه ميشه ش ره حم ئه كا به

بەندەکانی خۆی، ئەوەی که پێویستیانه بۆیان ئاماده ئەکا، ئەوەی کۆسپ و گەرفتیشتە لەسەر رێیان لای ئەبا.. دیاره بێهودە ئەم کاره ناکا، ئەوە که ئینسانی دروست کردووه، بۆ ئەوەی بەرهو کهمال بپوا، ئەو ئیمکاناتهشی له بهرهستیا قەرارداوه، تەنها هەر ئەوە نیه، حەتمەن رۆژیکیشی داناوه بۆ ئەوەی له ئینسان پرسیار بکا: که چی کردووه و چی نه کردووه؟

که وابوو خوای گەوره خاوهنی دواپۆژێشه، خاوهنی رۆژیکه ئینسان جهزای کردەوهی خۆی وەرئەگرێتەوه. کاتیک خوا ئاوا ناسرا که (رحمن) و (رحیم) و (مالک یوم الدین)ه، ئیتر دەروونی ئینسان -ئەو ئینسانەیی ئاوا ئەیناسی- پڕ ئەبێ له (ئومید) و له (ترس) بهرامبەر خوای گەوره. ئەوەش هەڵی ئەنێ بۆ ئەوەی پهیمانی بەندهیی له گەڵ خوا بیهستی، بۆیه ئیتر روو دهکاته خوای خۆی و دهڵێ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ .. دیاره لهبەر ئەوەی که ناتوانی به ههنگاو به بێ کۆمهکی ئەو ههڵگرێ، داوای کۆمهکیشی لی ئەکا، په نای پێ ئەباو هاواری لی ئەکا، که بێت به هاواریهوه و کۆمهکی بکا،

بۆ ئۇ ۋەي بىتوانى عىبادەت و بەندەيى بكا، بۆيە پاش
ئۇ ۋە دەلى: ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

جا لە بەرئە ۋەي ئىنسان سەرى لى نە شىۋى لە ھاوار
کردن و داۋاي كۆمەك كىرنا، لە بەرئە ۋەي ھەركەس بە
مەيلى خۆي رىگايەك بۆ خۆي ھەلنە بىژىرى، يەككى بە
ھەلسانە ۋە، يەككى بە دانىشتن، يەككى بە پاكىرەن، يەككى
بە خولان بە دەۋرى خۇيا، يەككى بە مات بوون، يەككى
بە قال كىرەن، ھەركەس بە جۆرى دەست نەكا بە
ھاوار كىرەن و داۋاي كۆمەك كىرەن، بۆ ئۇ ۋەي ئۇ ۋە
روونەدا، خوا خۆي بە پرەحمەتى خۆي، باشتىن
چەشنى دوعا و پارانە ۋە ھاوار كىرەن بۆ ئىنسان ديارى
كىرە ۋە، رۆشنى كىرە ۋە كە چ جۆرە ھاوار كىرەن و
دوعا كىرەن و پارانە ۋە يەك لە گىشت جۆرەكانى تر
باشترە، واجبى كىرە ۋە لە سەر ئىنسان كە ئاۋا
بىپايتە ۋە، ئۇ ۋە پارانە ۋە يەش كە لە ھەرچى دوعا و
پارانە ۋە ترە باشترە، نوپۇزە.

نویژ عه ره بیه که ی (صلاة) ه . (صلاة) به واتای
 دوعاو پارانه وهیه، داوای شتی باشکردن، له خوا کۆمه ک
 خواستن، بۆ ئه وهی کۆسپ و گرفت له سهر پێ لا بیا .
 کاتی ئینسان بریار ئه دا ریگای بهنده یی خوا،
 ریگای ئیمان و عه مه لی صالح، بگریته بهر، چاره ی نیه
 غه یری ئه وهی له خوا داوای کۆمه ک بکا، جا خوا خۆی
 فه رموویه تی به و جوړه داوای کۆمه کم لی بکه ن (نویژ
 بکه ن).

جا له بهر ئه وهی بهنده یی و عیبادت به دوعاو
 پارانه وهیه، له بهر ئه وه یه که م کرده وه یه ک که ئینسانی
 (مؤمن) ئه بێ ئه نجامی بدا نویژه .. بۆیه هه میشه له
 هه موو کتێبه کانی خوای گه ورده دا، له زه مانێ هه موو
 پیغه مبه ره کانی خوادا (عليهم صلوات الله وبرکاته)،
 نویژ فه رزو واجب بووه له سهر موئینه کان .

ئیترا له هه ر زه مانیکه چۆن بووه ؟ ئه وه گرنگ نیه،
 به لām ئه وه نده یه قینه قورئان باسی ئه کا که له هه موو
 ده ورو زه مانیکه نویژ هه بووه، هه ر به و بۆنه یشه وه
 له سه ره تایی ئه و زه مانه وه که قورئان هاته خواره وه -

هەر له (مهككه) دا - دهستوری نوێژکردنیش هاته
خوارهوه و فه رزكرا له سهر پێغه مبهري خوا و له سهر
مۆئمينه كان كه نوێژ بكهن

ئەلبەتە نەبەو شیۆه یه كه ئیستا ههیه، ئەمه دواتر
وای لی هاتوو به لام له پێشا دوعاو پارانهوه و نوێژ
به چەند چەشن و شیۆه یه كه هه بووه، هەر له سهره تاي
ده عوهت و بانگ كردن بۆ رێگه ی خواوه، پێغه مبهري
خوا خه ريكی نوێژو دوعاو پارانهوه بووه..

شتێکی زۆر روونه نوێژ - كه دوعایه - لازمه و
پێویسته بهر له هەر كردهوه و كاریکی تر ئه نجام
بدری به بی نوێژ ئینسان ناتوانی رێگای بهنده یی
خوا بگرێ

له بهر ئه وه پێویسته له سهر موسوڵمان دوا ی
ئه وه ی ئیمان و باوه ری دروست بوو - وهك باس كرا -
دوا ی ئه وه كه ئه یه وی ده ست بكات به ئه نجام دانی
كرده وه چاكه كان، پێویسته له سهر ی پێش له هه موو
شت بزانی نوێژ چی یه ؟ پاشان نوێژ بكا، هەر له
ئێستایشه وه بڵێن كه نوێژك نوێژه ئینسان لی حالی

بی و بزانی چی ئەکا؟ چی دەلی؟ بەبی لیحالی بوون و
 بەبی دەرکردنی مانای نوێژ، کەلکی وای لی ناباو
 ئیستیفادە ی وای لی ناکا، بەداخەو ئەو کردەو
 گەورە یە، ئەو شتە گرنگە، زۆربە ی موسولمانان بەبی
 ئەو ی فەهمی ماناکە ی بکەن، بەبی ئەو ی بزانی
 چیە؟ ئەنجامی ئەدەن. بۆیە زۆر ئیستیفادە ی نەبوو و
 نیەتی.. کەسی وا هە یە هەشتا سالا نوێژ ئەکا بەلام
 ئەخلاق و خوو رەوشتە نالەبارەکانی هەر ماون، هەر
 بەو شەو ئەمری.. کە ئەگەر نوێژی بە دەرو
 فەهەو بەکردایە، بیزانیایە چی ئەکا، حەتمەن ئاوا نە
 ئەبوو.. خوا ئەفەرموی:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ واتە: بە
 دنیایی نوێژ ئینسان مەنە ئەکا و ئەیگیرێتەو
 لە هەرشتی کە ناپەسەندە و مونکەر و رەدکراو یە.

دە ی کەسانی کە زۆر زۆر نوێژ ئەکەن و دوا ی
 ئەو یش هەر کردەو ی ناپەسەند ئەنجام ئەدەن،
 دیارە ئەو نوێژە کە یان نوێژ نەبوو. پێویستە لە سەر
 هەر موسولمانی کە ئەتوانی ئەم راستییە روشن

کاته وه بۆ خه لکی، مانای نوێژیان پێبگهیهن، بۆیان
باس بکا.

باس بکا که (قیام) وهستان له حزوری خوادا
بۆچییه؟ (رکوع) و چه مینه وه بۆچییه؟ (سجود) و
کړنوش بردن بۆچییه؟ (دانیشن) له ته شه هوددا
بۆچییه؟ سوره تی فاتحه بۆ ئه خوینری؟ مانای
چییه؟ (تحيات) بۆ ئه خوینری و مانای چییه؟
ههروه ها هه رشتیکی تر که له نوێژدا ئه نجام ئه درئ،
چییه و بۆچییه؟ فهرزه له سه ره ره موسولمانیکیش
پیش له هه رشتیکی تر هه ولّ بدا بۆ ئه وهی مانای نوێژ
فیڕ ببی و، بزانی نوێژ چیه؟ به زانینه وه نوێژ ئه نجام
بدا.. ئه وانهش که منالیان هه یه و ئه یانه وی مناله کانیا
فیڕی نوێژ ببن، با ئه وه بزانی که واجبه له سه ریان له
پیشا نوێژه که یان پی فیڕ بکه ن، مانای نوێژه که،
حه قیقه تی نوێژه که. جا ئه وه کاته پێیان بلین نوێژ
بکه ن، ئه گه ر به دوو سالیش فیڕی مانای نوێژه که
بووه با بکه ویته دواوه ئه وسا نوێژ بکا..

خواتنه فرموي: له کاتيکا هه واستان جه م نيه و
هوشتان به خوتانه وه نيه، نازانن نه گهر نويز بکه ن چي
نه لئن، هه قتان نيه نزيکی نويز بکه ونه وه:
﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا
تَقُولُونَ﴾. عالمه کان له ته فسیره کانيندا باسيان
کردوه: نه مه بؤ نه وه يه هه رکه سيک له حاله تيکا بي
که هوشي به لای نويزه که وه و به لای نه و شتانه وه له
نويزه که يا نه يانکا و نه يانلي، نه بي، ئيجازه ي نيه
نزيکی نويز بکه ويته وه .. چ که سي که مه ستي شه راب
بي، چ که سيکی تر که هه واسی جه م نه بي و، هوشي
له سه رخوي نه بي .. هه رچونيك بي ته نها له کاتيکا
جائيزه و دروسته ئينسان نزيکی نويز بکه ويته وه، که
هوشي به خويه وه بي، بزاني چي نه کاو چي نه لي.
دياره که سي ماناي نويزه که نه زاني له مه ستيش
خراپتره ..

حالی ئینسان و حەقیقەتی نوێژ:

جا با باس لەو بەکەین کە حەقیقەتی ئەوشتانە
لە نوێژدا ئەنجام ئەدرێن چێن و چۆن؟ ئینسان ئەبێ
بە چ حالێکەوێ خەریکی نوێژکردن بێ ؟

ئەو بەرەبەیانە، فەجر بوو، نوێژی بەیانی هاتۆتە
پێشەو، قەرارە ئینسان بەوێ زانیبێت کە رۆژ
دەستی پێ کردووە، لەخەو خەبەری بووبێتەو .. کە
لەخەو خەبەری بوو ئەبێ بیری ئەو بەکاتەو ئەو
رۆژیکی تر دەستی پێ کرد، ئەم ئینسانە کە بەندە
خوایە دەبێ ئەمڕۆیش وەک رۆژانی تر بەندەیی بۆ خوا
بکا، یا ئەگەر یەکەم رۆژی بەندەیییە دەبێ دەستی
پێ بکا و خەریکی عیبادەت و ئیتاعەت و فەمانبەرداری
خوا بێ .. ئا ئەو یەکەم شتێکە کە دەبێ بە دلی
ئینسانا بێت، کاتێک کە خەبەری دەبێتەو و لەخەو
هەڵدەستی.

دیارە ئەم بەندەیی و ئیتاعەتە بەبێ پارانەو دوعا
ناکرێ، بۆیە دەبێ بە شوێن ئەو دا زوولە بیری
ئەو دا بێ کە بپوا لە خوا بپاڕێتەو، دوعا بکات، نوێژ

بکات، که خوا کۆمه کی بکات بۆ ئه وهی بتوانی
به ندهی بکات..

جا هه ئه سۆ و ئه پړا.. به لام نه ک هه روا به شل و
شیواوی، به بی ئاماده نه کردنی دیمه نی دهره وهی، یان
ئاماده یی دهره ونیی. نه خیر، ئه بی پړا ئه گهر
پیسیه کی پتوه یه لای بیا، خۆی پاک بکاته وه و
لیباسی جوان بکاته به ری. جیه ک که قه راره
به سه ری وه نوێژ بکا پاک و ته میز بی، هه روه ها چۆن
ئینسان ئه پړاته مه جلیسیک، نایه ویت له و مه جلیسه دا
ناموخته ره م بیت و خه لک به چاوی سووک ته ماشای
بکه ن، ده ستیک ئه هینن به سه روو رووی خۆیا و ده م و
چاوی ئه شوو، خۆی پاکو خاوی ئه کا..

بۆ نوێژیش ئه بی پړا ده م و چاوی بشوا،
ده سته کانی تا ئه نیشکی بشوا، ده ستی بکیشی
به سه ریا، سه ری ئه گهر تۆزو شتی پتوه یه به و ده ست
به سه را کیشانه پاکی بکاته وه.. پتیه کانی تا قاپکی
بشوا، دواي ئه وه پړا پوو بکاته ئه و ماله ی خواي
گه رده له زه ویدا قه رارو ده ستوری داوه که بینا بکری

بۆي، ئەو ۋەك پايتەختى خۋاي گەرەيە لەسەر
 زەوى، چونكە خوا حاكم و فرمانرەواي ئينسانە،
 ئەو ەش پايتەختەكەيە، جا ئەگەر ئينسان ناتوانى
 لەگەل خۋاي خۇيدا رووبەروو بىي - چونكە نايىبىنى و
 ئەو ۋەك حاكمىك لە حاكمانى بەشەرى نىيە - با روو
 بكاتە ئەو مالە - روو بكاتە ئەو پايتەختە، ەروەك
 چۆن ئەوانەي وا بەندەي حاكمەكانن روو ئەكەنە
 پايتەختەكانيان و ئەيانكەنە قىبلەي دلى خويان .. (بلا
 تشبىيە، والله المثل الأعلى).

با ئينسانى كە بەندەي خوايە روو بكاتە پايتەختى
 خۋاي گەرە - كە كەعبەيە و وا لە مەككەدا - روو بە
 ئەوي بوەستى. جا ەركات كاتى نوپژ ەاتە پيشەو ەو
 خۋي ئامادە كرد، بە دەست و دەم و چاوشوردنەكەي
 - بە دەست نوپژ گرتنى - و پاش كردنە بەرى پۆشاكي
 جوان و پاك و، پاكبوونی لاشە و جل و بەرگ و جىي
 نوپژەكەي، ئەوجا رووي ئەكاتە كەعبە و مالەكەي خوا،
 بەو جۆرە ەم رووي دەرەو ەي و ەم ناو ەو ەي ئامادە
 دەيى بۆ ئەو ەي دەست بكات بە نوپژ كردن.

مانای حەقیقی (الله اکبر)

دیاره گومپایی و ئینحرافی زۆرێک له خەڵک ئەوەیه
که غەیری خویان کردووه به فرمانپه‌واو فه‌ریادپه‌سی
خۆیان، ئە‌وه‌ش که ئە‌بێ به‌ کۆسپ له‌ سه‌ر ریی
ئینسانا و ناهێلی به‌نده‌یی موخڵیسانه‌ی خوا بکا، ئە‌و
فه‌رمانپه‌واو ده‌سه‌لاتداره‌ زالمانه‌ن. هه‌روه‌ها ئە‌وانه‌ی
وا سه‌ر له‌ خەڵک ئە‌شیوینن و، خۆیان ئە‌که‌ن به‌
واسیته‌ و وه‌سیله‌ له‌ به‌ینی خەڵک و خوادا، جا بۆ ئە‌وه
که ئینسان له‌ ده‌ست ئە‌وانه‌ رزگاری ببێ، ئە‌بێ به‌یادی
خواوه‌ ده‌ست پێ بکا، به‌ سکاڵاو دوعاو نوێژکردن.
چۆن؟

سه‌ره‌تا بیرى ئە‌وه‌ بکاته‌وه‌ ئە‌م خەڵکه‌ی وا
سه‌ریان لێ شیواوه‌ ئە‌چن به‌نده‌یی بۆ ئە‌و تاغوت و
حاکمه‌ زالمانه‌ ئە‌که‌ن، ئە‌وانه‌ی سه‌ریان لێ شیواندوون،
ئە‌مانه‌ کردوویان به‌ فه‌ریادپه‌سی خۆیان، له‌وانه‌ی وا
درۆزن و به‌ناحه‌ق خۆیان ئە‌که‌ن به‌ واسیته‌ له‌ به‌ینی

خه لک و خوادا. بیری ئه وه بکاته وه خه لکی وا ئه زانن
 ئه مانه ده سه لات و گه وره یی به کیان هیه به ییه
 که وتوونه ته شوینیان.

دهی ئه مهیش که رووی کرده خوا بیری ئه وه
 ئه کاته وه که خوا گه وره تره له وانه، گه وره تره له
 هه رچی حاکم و ده سه لاتداره، گه وره تره له هه رکه سیك
 خه لکی وا ئه زانن ده سه لاتیکه هیه - به فره زی
 ئه وه هیش که سیکی تر غه بیری خوا ده سه لاتی بیی - خو
 خوا ده سه لاتدارترو گه وره تره، بیری ئه مه ئه کاته وه،
 ئیتر ئه وان له به رچاوی ئه که ون، له به رچاوی ون ئه بن و
 هه رخوایه که حازره و رووی دلی هه ر له و ئه بی، هه موو
 شتیکی جی هیشتوووه و رووی کردۆته خوا. جا ئیتر
 ناماده یه بو ئه وهی نوێژ بکاو بپارێته وه، وه ک
 ئه فره موئ: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ ئه م ئایه ته به یانی
 خۆشبه ختی که سئ ئه کا دواي ئه وه که حه ره که تی
 کردوو به ره و که مال و عه زمی گرتوو ره یگای به نده یی
 خوا بگری ئیمانی هیناوه، پاش ئه وه یادی خوا ئه کا،
 جا ده ست ده کات به دوعا کردن و پارانه وه و نوێژ

کردن، سهره تا ئه‌لّی: (الله اکبر)، بیرى ئه‌وه ئه‌کاته‌وه
 ئه‌بّی نوڤژیک بکا (نوڤژى فه‌رزى ئه‌و به‌یانى‌یه وه‌ک
 نمونه). ئه‌لّی: (الله اکبر) خوا گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌ر
 حاکمیک، ده‌سه‌لاتداریک گه‌وره بئ، هه‌رچى بیّت، خو
 خوا گه‌وره‌تره. که‌وابوو هه‌ر حاکمو ده‌سه‌لاتداریکى تر
 ئه‌بّی ون بیّت و له دّل ده‌رکری، چونکه وه‌ختى خوا
 گه‌وره‌تره ئه‌بّی ئینسان هه‌ر رووى دّلى له‌و بیّت.

دواى ئه‌وه که‌ وتى: (الله اکبر) خوا گه‌وره‌تره،
 ئینجا ده‌ست ئه‌کا به‌ دوعاو سکالا.. دياره بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌شیوه‌ی باشتەر دوعاو سکالا بکا، خوا خو‌ی چه‌ند
 که‌لیمه‌یه‌کى داناوه تا ئینسان به‌وانه دوعا بکا، که
 بریتى‌یه له‌و سوره‌ی (فاتحه)‌یه‌ی مه‌شه‌وره‌و هه‌موو
 که‌س خه‌به‌رى لّی هه‌یه، له: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ﴾ تا ئه‌گاته ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
 الضَّالِّينَ﴾. ئا ئه‌وه گه‌وره‌ترین دوعایه‌که‌ خو‌ی له
 قورتانا ناردوویه‌تى بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانى به‌وه دوعا
 بکه‌ن و بپارێنه‌وه و سکالا بکه‌ن .. له‌وه‌ش گه‌وره‌ترو
 باشتەر ئینسان ناتوانی دوعا بکا..

کورتە یەك له مانای سورەتی (الْقَاتِحَةِ)

جا له بەر ئه وهی به قورئان خویندن دهست پئ
 ئه کا، پئش له وه ئه بئ نوێژخوین په نا به خوا بیا
 له دهست هه ر شه یقان و هه ر کۆسپێک، تا بتوانی به
 جوانی سکاڵو دوعاکه ی بکا. که سانیک که خوینده وارن
 شتی تر هه یه که پئش له ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ بیلێن، که سوننه ته و ئه گه ر که سیک ئه وه ش
 نه لێت قه یناکا، به لām ئه وه واجبه که له دله وه رووی
 کردبێته خوا، هه روه ک که سیک ئه پوا بۆ سه فه ریک ئیتر
 هه ر بیرى وا به لای سه فه ره که وه و، له هه موو شتیکی
 تر له مال و له منال و له هه موو که س - غافله، چونکه
 ئه پوا بۆ سه فه ر، نوێژخوینیش ئه بئ ئاوا رووی هه ر له
 خوا بئ، له هه موو شتیکی تر روو وه ر ئه گێرئ. جا
 دهست پئ ئه کا و ئه لئ: ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ واته: په نا ئه به م به (الله) له شه ی تانیک که له

ره حمه تی خوا ده رکراوه و دوور خراوه ته وه. جا لیږه دا
 مه به ست ته نها شه یتانه که وره که - واته (ایلیس) -
 نیه. به لکو هر مه خلوقیک موزاحیمی ئینسان بی،
 نه هیلی ئینسان به نده یی خوا بکا، نه هیلی ئینسان به
 جوانی دوعا و سکا لاو نویژ بکا، نه وه شه یتانه و دووره
 له ره حمه تی خوا. جا کاتی ئینسان په نا نه با به خوا
 نیتر نه جاتی نه بی له ده ست نه وانه ..

جا په که په که نه م که لیمانه نه وترین، نه بی له
 مانا که یان وردبینه وه، هر که سی که نویژ نه کاو هر
 که لیمه په که له مانه نه لی نه بی مه عناکه ی بیت به دلایا ..
 ﴿اعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا نه به م به (الله)
 له شه یتانی که له ره حمه تی خوا دوور خراوه ته وه.

کاتیک نه مه ی وت مه عناکه ی بیت به دلایا، جا نه که ر
 نه یتوانی له گه ل وتنی که لیمه که مه عناکه ی بی به دلایا،
 دوی نه وه توژی بویتنی و بیر له مه عناکه ی بکاته وه.
 دوی نه وه نه لی :

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بو نه ویش توژی
 نه وه ستی، مه عناکه ی دیت به دلایا، جا نه پوات بو

که لیمه‌ی دواپی .. هه‌روه‌ها تا ئه‌وه‌نده‌ی مه‌عنای
 که لیمه‌کان له دلیدا جیگیر ئه‌بی .. دواى ئه‌وه ئیتیر
 ئه‌توانی هه‌رله‌و کاته‌دا که که لیمه‌که دیت به زمانیا،
 مه‌عناکه‌یش بی‌ت به دلیا.

بۆ که سیکیش که ئیمامه‌ت بکات، باشتی ئه‌وه‌یه له
 جیى ئه‌وه (أعوذ بالله) بلی (نعوذ بالله) بلیت، واته‌:
 هه‌موومان په‌نا ئه‌به‌ین به (الله) له شه‌یتانی ره‌جم کراو
 و دوورخراوه له ره‌حمه‌تی خوا..

دواى ئه‌وه ده‌ست ئه‌کا به خویندنی سوره‌ی
 فاتحه‌. دیاره ئینسان هه‌رکارێک ئه‌کا ئه‌بی به
 کۆمه‌کی خوا بیکا، خویندنی سوره‌ی فاتحه‌یش
 کارێکه، ئه‌بی ئینسان به کۆمه‌کی خوا بیکا، مه‌علومه
 ئینسان نه‌ سوودیکی ده‌ست ئه‌که‌وی، نه‌ له زه‌ره‌رو
 زیانی نه‌ جاتی ئه‌بی، ئه‌گه‌ر خوا کۆمه‌کی نه‌کات..

جا که ئه‌یه‌وی لێره‌دا سوودو نه‌فعیکی ده‌ست
 که‌وی، له زه‌ره‌رو زیان دوورکه‌ویته‌وه، ئه‌بی له خوا
 داواى کۆمه‌ک بکا، بۆیه ئه‌بی له سه‌ره‌تاوه بلی: بِسْمِ

اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: به ناوی (الله)، میهره بانی به رَحم،
دهست نه که م به خویندنی نه م سوره ته ..

پیشتر وتمان: (رحمان) واته نه وهی خوا هه موو
زاتی ره حمه ت و میهره بانی یه. (رحیم) یش واته:
هه میشه خه ریکی ره حم کردن و سوودگه یاندنه به
خه لک و، زهره رو زیان له سه ریگیان لا ده با.

جا که نه لئ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یادی نه و
خوایه نه کاته وه که هه رچی ره حمه ته له لای نه و
هه یه. هه ر نه وه سوود نه گه یه نی، هه ر نه وه زهره و
زیان لا نه با .. جا که نه وهی وت، ئیتر ئومید په یدا
نه کا به وهی له خویندنه وهی سوره ته که دا و له
دوعا کردنه که یدا سوودی دهست که وی و له زهره و
زیان رزگاری بیی، سوودیش نه وه یه که بگات به
خوشبه ختی، زهره و، زیانیش نه وه یه که تووشی
غه زه بی خوا بیی و به ره و گومپایی بپوا.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ واته: ستایش و
قه دردانی بۆ خوایه ک که خاوه نی خه لکه (خاوه نی
هه موو جیهانیانیه). بۆ نه وهی مانای (ستایش و

قەدردانى) رۆشن بى ئېي ئېنسان بەو بزانى كە ھەر
 خوا ئەتوانى سوود بگەيەنئ و ھەرئەویش زەرەر و زیان
 لا ئەبا، تەنھا ئەو بەو زاتە بزانى كە دەسەلاتى ھەيە و
 سەرەنجامى ئېنسان لە دەستيايەتى، ھەر ئومىدى بەو
 بېيت، ھەر ترسى لەو بېيت، ھەر فەرمانبەردارى بۆ
 ئەو بكا، ھەر داواى كۆمەك لەو بكا، ئا ئەمانە ھەمووى
 بەيەكەو ئەبنە ستایش و قەدردانى. دیارە ھەندىكى بە
 دلە، ھەندىكى بە زمانە، ھەندىكىشى بە ئەعزای
 بەدەنە، بەكردهويە، كە ھەموو ژيانى ئېنسان
 ئەگریتەو. ستایش و قەدردانى بۆ (الله) لەبەرئەو
 كە خاوەنە، لەبەر ئەوئەوئەو شتانە لە دەستيايەتى
 ئەبى قەدردانى لى بكرئو، ئیمەش ئاوا بیناسین، ئاوا
 بکەین كە لى داوا كړدوین. جا پاشان خواى گەورە
 خۆى ئا ئەمە رۆشنتر ئەكاتەوئەو ئەفەرموئ:

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واتە: مېهرەبانى بە ڕەحم.
 ئەوئەوئەو زاتى رەحمەتە، ھەر قازانچ و سوودىك
 تەنھا بەدەس ئەوئەوئەو ئەيگەيەنئ، ھەر زیان و
 زەرەرىك لە دەس ئەودايەو، ئەوئەوئەو كە لای ئەبا.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: داراو خاوه نی روژی
 جه زایه. دواي ئه وه که هه رچی سووده ئه یگه یه نی و
 هه رچی زیانه لای ئه با، دیاره روژیکیشی داناوه بو
 ئه وه ی ئینسان زیندوو بکاته وه و لی ی بپرسی و
 موحا که مه و موحاسه به ی بکا، چۆن بووه، به پیتی ئه وه
 جه زای بداته وه. ئه گه ر ئیمان و عه مه لی صالحی بووه،
 جه زای خیر، ئه گه ر کوفرو کرده وه ی ناپه سه ندیشی
 بووه، جه زای شه پی بداته وه.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: خاوه نی روژی جه زا و
 پاداشت. کاتی که گه یشته ئیره و دلی پر بوو له
 ئومیدو له ترس، جا روو ئه کاته خوا. ئه وه شمان له بیر
 نه چی که ئه بی کاتی که ئینسان ئه م سوره ته
 ئه خوینتیته وه ئیجساسی ئه وه بکات که به نده
 موخلیسه کانی تریش وان له گه لی، هه روه که له
 جه ماعه تی کدا، له گه ل چه ن نه فره ی تردا ئه زانی که
 ژماره یه که وان له ده وری و، پی که وه خه ریکی دوعا و
 سکا لان و، ده سته جه معی خه ریکن دوعا ئه که ن، هه روا
 ئه گه ر خویشی ته نها بوو هه ر له بیر نه چی که به نده ی

سَالْحَى تَرِيش هەن، ئەوانیش ھەر خەریکی دوعاو پارانەوہن، وا ھەست بکا کہ وا لەگەڵ ئەوان. بۆیە لێرەیشا بەم چەشنە دوعاکە ھاتووہ کہ ئیستا دەرئەکەوی بۆمان، ئینسان خۆی تەنھا نیە، لەگەڵ جەماعەتی بڕوادراندایە کہ خەریکە سکالاً ئەکاو ئەپاریتەوہ.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ واتە: تەنھا بۆ تۆ بەندەییو فەرمانبەرداریی بێ غەل و غەش ئەکەین، تەنھا لە تۆش داوای کۆمەک ئەکەین. ئەوہ کورتە ی مانای دوو کەلیمە ی (عبادة) و (استعانة) یە کہ پێشتر بە باشی روون کرانەوہ.

جا داوی ئەم شتانە کہ بۆی روشن بووہوہ ئەمە رێگای راستە، لەگەڵ ئەو بەندە موخلیسانە ی تر، روو ئەکاتە خوای گەرە و، بەیەکەوہ ھاوار ئەکەن لە خوا کہ ھیدایەتیان بداو رێنوماییان بکا، بۆ ئەوہ ی بکەوہ سەر رێگە راستەکە، یان ئەگەر وان لەسەری ھیدایەتیان بدا بۆ ئەوہ ی ھەنگاوہکانی تریشیان لەوہ و دواتر ھەر لەسەر رێگای راست بێ و لێی لا نەدەن .

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ واته: رینماییمان بکه
 بۆ ریگه راسته که. ئەو ریگه یه ی ئینسان ره حهت پیایدا
 ئەچێ. چونکه خوا ئینسانی ئاماده کردووه بۆ چوون
 به و ریگه یه دا، ریگه کهش سازگار و موافقه له گه
 ئینسانا، (مستقیم)ه، ئینسان ئەگه یه نێ به مه به ست،
 (دواتر باسی ئەکهین که مه به سته که چی یه؟).

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: ریگای ئەوانه ی
 خوش به خهت کردن، نیعمه تی خۆت پێژان به
 سه ریاندا. له ئایه تی تر دا به یان کراوه که ئەوانه
 (پێغه مبه رانی خوا) و (راستگۆکانن)، یانی ئەوانه ی
 هه موو گیانیان (صدق) و راستی بووه، به راستی
 به نده ی خوا بوون، درۆ له کاریانا نه بووه، هه روه ها
 (شه هیده کان) یانی ئەوانه ی هه موو ژیا نیان شایه تی
 بووه بۆ ئەوه ی هه ر به رنامه ی خوا راسته. هه روه ها
 (صالحه کان)، ئەوانه ی ئەگه ر چی له ده ره جه ی
 خوار تره وه بوون، به لām له ریی ئیمان و عه مه لی صالحا
 بوون، ئەگه ر جار جاریش تووشی گونا هێک بووبن
 که پاونته وه و په شیمان بوونه ته وه .. ئەمانه خوای

گه وړه له دنیا و تاخیره تا خوښه ختی کردوون، له دنیا دا خوښه ختی کردوون که ژيانیکي پی داوون دوور له ترسو له خه فته، هه روه که له مه و پیښ به یانمان کرد. له بهینی مردن تا قیامه تیشا دیاره ئه و هه موو نیعمه ته ی بۆ ئاماده کردوون، له هه مووی زیاتر ره زامه ندی و لیخوښبونی خوی.

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ واته: نه که ریځای نه وانه ی وا غه زه بیان لی گیراوه. نه وانه ی وا ریځای بۆ روشن کرایه وه، به لام نه که وتنه سه ری، نه یانویست به نده ی خوابن، جا غه زه بیان لی گیرا. غه زه بی خواش نه وه یه که له دنیا دا ژیان ته نگو تال بئی، نه که ر چی ئیمکانات ببئی، نه که ر چی نیعمه تی زور هه بن، به لام دل پر بئی له ترسو له خه فته، له مردنیشه وه عه زابو ئاگر ده ست پی بکا، له قیامه تیشدا جه هه ننه م به و هه موو عه زابه وه، له هه مووی زه حمه ت تر تووړه یی و غه زه بی خوا ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ریځه راسته که غه یری ریځای نه وانه یه غه زه بیان لی گیرا. ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ غه یری

ریڳای ئهوانهش که گومړا بوون، سهریان لی شیوا،
 دواى ئهوهى بهرنامهى خویان بۆ هات، حهقیان بۆ
 روشن بووهوه، له بهر بى موبالاتیان، له بهر ئهوهى
 ژيانى دنیاىان ویست، لایانداو غافل بوون و
 هیدایه ته که یان له بیر چوه وه و سهریان لی شیوا. دیاره
 ئهوانه یش هه ره ره و به دبه ختی ئه پۆن.

جا کاتى دوعا که یان به و جوړه کرد، سورهى
 فاتحه یان ته واو کرد، پاشان پیکه وه ئه لّین: (آمین)
 که ئه م وشه یه له قورئاندا نیه. ماناشى ئه وه یه:
 خواجه، ئه و پارانه وه یه مان لی وه رگره.

ئه مه گه وره ترین دوعایه که ئینسان ئه یکا. واجبه
 له سه رى له شه و روژیکدا لای که م حه قده جار ئه گه ر
 له سه فه را نه بیّت، ئه گه ریش له سه فه را بیّت که متر
 له وه (له سه فه را له جیاتى چوار رکات دوو رکات
 ئه خوینریت) - واته به قه ده ر رکاتى نوێژه فه رزه کان -
 ئه بى ئه م دوعایه بکا.

دواى ئه وه سوره یه کى تر له قورئان ئه خوینى،
 ئه ویش به م فکروه وه: دواى ئه وه برپارى دا که به نده ی

خوابی و داوای کرد له خوا کۆمهکی بکا بۆ ئەو هی
 بتوانی عیبادەت بکا، ئەبێ روو بکاته کتییەکی خوا،
 بزانی لەوێ رێگای بەندهیی چۆن بەیان کراوە.
 بەعزیکێ ئی بخوینیتەو، تا شارەزا بێ لە رێگای
 بەندهیی و بەو رێگایەدا بپروات. بۆیە سوورەیهك له
 قورئان ئەخوینیتەو، باشتر ئەو هیە لای کەم هەر
 موسوڵمانی دوو سوورەتی لهبەر بێ، وهك سوورەتی (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) و سوورەتی (والعصر) که له هەر رەكعه تێکا
 یه کیکیان بخوینن، ئەگەر له دوو رەكعه تیشا هەر (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) بخوینن هەر دروسته، بهلام باشتره دوو
 سوورەت بێ.

مانای سورەتی (الْاِخْلَاصُ)

له بهر ئه وهی زۆر کهس ئه و سورەتە ئه خویننه وه،
باش ئه وهیه ئه ویش ماناکهین. ئه فهرموی:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ واته: بلی: حه قیقەتیک ههیه که
(الله) یه کتایه، هه ر ئه وه، له خاوه نیتیدا کهسی تر
نیه، هه ر ئه وه فهرمان په وایه وه هه ر ئه وه فه ریاد
په سه و، غهیری ئه و هیچ کهس ئه و ده سه لاتهی نیه.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ واته: (الله) پر که ماله، هیچ ناته واوی
تیا نیه، بی نیازه، فه رمان په واکانی تر پوچن،
فه ریاد په سه کانی تر له حه قیقەتدا فه ریاد په سه نین.
خوا له هه موو صیفه ته کانیدا که مالی ههیه، هیچ جۆره
ناته واوی و که میی تیدا نیه.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ واته: نه منالی لی بووه، نه
خوی رۆلهی که سیکه و له کهسی تر بووه. نه ک وهک
فه رمان په و نا په واکان، نه ک وهک ئه و نافه ریاد په سه نهی

که به گومانی خه لکی فه ریادره سن، هه موویان هه م
 منالیان ئه بیته، هه م خۆیشیان منالی که سی ترن و
 له که سی تر بوون، که واته نیازمه نندن، چونکه له وه و
 پیش نه بوون و له دوا ییشدا له بهین ئه چن و نامیئن،
 مه گه ر رۆله کانیاں ریگایان دریژه پی بدهن.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ واته: هیچ که سیك هاوتای
 ئه و نه بوو، هیچ فه رمان په وایهك و هیچ فه ریادره سیك
 نیه که هاوشان و هاوتای ئه و بیته.

هه ندی له حیکمه تی

جوله و زیکره کانی ناو نویژ

دوای ئه وه ی که نویژخوین سوره تیك یا چه ند
 ئایه تیك له قورئانی خویندو، به و جورده له خزمه تی
 خوادا وه ستا و، ئه و به شه له بهنده یی جیبه جی کرد،
 بیر له وه ئه کاته وه که ئه م پاده یه به س نیه، خوا
 له وه ش گه وره تره و زیاتر له وه ئه بی بهنده یی بو

بکری، بۆیه ئه‌لى: (الله أكبر) خوا له‌وه گه‌وره‌تره،
 بۆیه زیاتر به‌نده‌ی ئه‌کات، ئه‌چیته (پکوع)، ده‌س
 ئه‌نیته سه‌ر ئه‌ژنۆ، سه‌ری به‌پژهنانه‌وه دانه‌نه‌وینى
 بۆ خوا. جا ئه‌بى بیرى بى له‌ کاتیکا به‌ پۆه‌یه ئه‌وه
 له‌ خزمه‌تى خوادا پاوه‌ستاوه، ئیستایش ئه‌بى ئه‌وه‌ی
 له‌ بیر بى که‌ بۆ پزلینانى ئه‌وه‌خه‌ریکه‌ سه‌ری
 دانه‌نه‌وینى، جا له‌ ویشدا ئه‌لى:

(سبحان ربی العظیم) واته‌: خاوه‌نه‌که‌م دووره‌ و،
 پاکه‌ له‌ وه‌ی هه‌ر جوړه‌ ناته‌واوییه‌کى بى. دياره‌ بۆ
 که‌سانیک که‌ خوینده‌وارن شتى تریش هه‌ن ئه‌توانن
 بیانخوینن و، شتى زیاتر بلین و، له‌ پکوعا خیری
 زیاتریان ده‌س ئه‌که‌وئ. دواى ئه‌وه‌ ئه‌م کاره‌شى
 کردو سه‌ری دانه‌واند بۆ خوا، کاتى ئه‌وه‌یه‌ تۆزى
 ئیسراحت بکا، دواى ئه‌وه‌ به‌روا زیاتر ئیحترامى خوا
 بگری، بۆیه‌ هه‌له‌سه‌یته‌وه‌ ئه‌لى: (سمع الله لمن
 حمده) واته‌: خوا قوبولئ بکا، خوا گوئ پآگری بۆ
 ئه‌وانه‌ی هه‌مدى ئه‌که‌ن، ئه‌وانه‌ی قه‌دردانى لئ ئه‌که‌ن و
 ستایشى ئه‌که‌ن. (ربنا ولك الحمد) واته‌: ئه‌ی

خاوه نه که مان، همدو قه دردانش ته نها بۆ تۆیه -
 ههروهك به يانمان كرد- چونكه تۆ دوورى له هه
 عهيب و ناتواويهك. جا ئه گهر ئه و كه سه خوینده وار
 بى لیره شدا شتى تریش ههیه كه بیلئ.

دواى ئه وه كاتى ئه وهیه بیری ئه وه بکاته وه
 ئه مهش بهس نیه. خوا گه وره تره له وهش، ئه مهش
 ئه توانئ له وه زیاتر ته عزیمی بكاو بهنده یی بۆ بكا،
 بۆیه ئه لئ: (الله أكبر) خوا گه وره تره له مه، جا خۆی
 ئه خاته زهوى، دهم و چاوى ئه نیتته سه ر خاك، ههروهك
 چۆن ئه وانەى كه بهنده ی غهیری خوان، خۆیان ئه خه ن
 به سه ر پئی خاوه ن و ئاگاكانیا ندا و پئی ان و خاكی به ر
 پئی ان ماچ ئه كه ن، نوێژ خوینیش ئاوا حاله تیكى ئه وئ
 كه خۆی بخاته سه ر زهوى و، دهم و چاوى -كه به
 قیمة ترین ئه عزای به دهنیه تی- بنیتته سه ر خاك، تا
 خوا به زه یی بیتته وه پئیدا، په حمی پئى بكاو ئه وه ی وا
 ئه نجامی داوه لئى قبول بكا. دواى ئه وه بیری ئه وه
 ئه كاته وه ئه گهر ناتوانئ زیاتر بهنده یی بكا، خۆ ئه وه
 ئه توانئ كه له سه ر ئه م بهنده ییه ی كه پئی گه یشتوه

پایەدار بئۆ بمیڤیتەو و دریژە ی پئیدا. بۆیە ئەلی:
 (الله أكبر) خوا گەورەترە لەو هی که ئینسان هەر
 جارێک ئائەو بەکا و لەسەری نەپوا.. بۆیە جارێکی تر
 سەر ئەنیتەو سەر زەوی، هەرۆک جاری پیشوو، ئەم
 جارە که لەو هەش بوو وە دووبارە ئەلی: خوا لەو
 گەورەترە، تەنانەت لەو هەش گەورەترە که ئینسان
 پایەداری بئۆ و هەرچی لە هیژو توانایدا بەبیکا، هەر
 خواش لەو گەورەترە، و نەزانئ حەقی بەندەیی بۆ
 خوا ئەدا کردوو. بۆیە هەلئەسیڤتەو و رەکەتیکی
 تریش هەر بەو جۆرە ئەنجام دەدا.. دواي ئەو
 رەکەتی دوو می ئەنجام دا، دانەنیشئ لە حزوری
 خوادا، جا سوپاس ئەکا لە خوا، هەرۆهە لە چەند
 کەسیکی تر که بوون بەهۆی ئەو هی بگاتە حزوری
 خواو، ئا ئەم دوعاو سکالایە بکا، سوپاس ئەکا و
 پاشان دوايەمین قسەو پازو نیازی خۆی ئەکا و،
 ئەچیتەو بۆ لای خەلکی و نوێژەکی تەواو ئەکا.
 (دیارە ئەمە بۆ نوێژی دوو رکاتییە، ئەگەر سئ پکاتی،

يا چواریی بوو، ئه وه هه لده ستیته وه، به هه مان جوړ
بیر له جوړه و کاره کان نه کاته وه).

کورته یه ك له مانای (التحيات)

(التحيات لله) واته: هه موو پړزلیڼانه کان، هه موو
نیحترام گرتنه کان، بۆ خوان.

(والصلوات) واته: هه موو نوږو سکا لاو دوعا کان،
ئه وانیش هه بۆ خوان، ئه بی هه بۆ خوا بکړین.

(والطيبات) واته: هه موو کرده وه پاکو
خالصه کان بۆ خوان، هه ئه بی بۆ ئه و نه نجام بدرین.

جا ئه وه ی که نه وتری: (التحيات لله) هه موو
پړزلیڼان و نیحترامه کان، هه موو (ته عزمه کان) بۆ

خوان، ئه وانه ن که له پیشا نه نجام دراوڼ، وهك: (به
پیوه و به حاله تی به نده یی وه ستان)، (پکوع بردن)،

(سجود بردن)، (وتنی ئه و که لیمانه ی که و تراوڼ).
هه روه ها هه جوړه قه دردانییه کی تر که ئینسان

نه توانی بیکه، جا پوونی نه کاته وه هه موو نه وانه

بۆخوان، كەسى تر نىيە ئىنسان ئەو تەعزىمانەى بۆ
 بكا جگە لە خواى گەورە. بە جۆرىكى تىرىش ئەكرى
 ئەو تەحياتە بخوینرىتەو: (التحيات المباركات،
 والصلوات الطيبات لله)، كە زۆر لە گەل ئەوى تر فەرقى
 نىيە، ھەر كاميان بى دروستە. بەم جۆرە قەدردانى لە
 خواى (متعال) ئەكا، كە تەوفىقى داوہ بۆ ئەوہى بگاتە
 ئەم پلەيە. پاشان بىر لەوہ ئەكاتەوہ ئەگەر
 پىغەمبەرى خوا (محەمەدى كوپى عبداللہ) (عليه
 الصلاة والبركات) نەبوايە - كە بەرنامەى ھىدايەتى لە
 لايەن خواوہ وەرگرت و ھىناى - خو ئەم پىي نە
 ئەكەوت لەم نىعمەتە گەورەيە. بۆيە سوپاسى زۆرى
 ئەويش ئەكاو، دوعاى خىرى بۆ ئەكا. جا لە دلى
 خۆيدا حازرى ئەكا بۆ ئەوہى بە كول دوعاكەى بۆ بكا،
 وەك چۆن كەسەك باسى پىاويكى سالى ئەكا، جا
 لەناكاو ئەلى: ئەى خوا دەرەجەت بەرز كاتەوہ، ئەى
 خوا پەحمت پى بكا، ئەى خوا بىتەخشىت .. لىرەدا
 يادى پىغەمبەرى خوا ئەكاتەوہ، بۆيە وەك لە
 بەرامبەريەوہ بى پىي ئەلى: (السلام عليك أيها النبي

ورحمة الله وبركاته) واتە: ئەي پيغەمبەرى خوا، خوا
 سەلامەتتە کا، خوا پزگارت کا لە ھەر دەردو ئافاتیڭ
 کە دیتە پێی ئینسان، لە بەرزەخا، لە بەینی مردن تا
 قیامەتا، ھەر وہا لە پۆژی قیامەتدا، ئەي خوا
 بپاریزی لە ھەر ئافاتیڭ، خوا بەزەیی بیتەوہ پیاتا و،
 ئەوہی خیرە بۆتی بکا، یاخوا خوا بەرەکەت و خیرە
 بەردەوامەکانی خۆی بپژینێ بەسەرتا. دواي ئەوہ بیر
 لەوہ ئەکاتەوہ کە بەندە سالتەکانی خوایش، چ
 ئەوانەي لەمەو پیش بوون و پێیان بۆ پۆشن کردۆتەوہ،
 چ ئەوانەي ئیستا ھەن و ھاوکاری لەگەڵ ئەکەن بۆ
 بەندەیی، ئەوانیش ھەقیان بەسەریەوہ ھەيە، ئەبێ
 دوعای خیر بۆ ئەوانیش بکا لەگەڵ خۆی، بۆیە خۆی و
 ئەوانی تریش کە خەریکن نوێژ ئەکەن ئەلین: (السلام
 علینا وعلى عباد الله الصالحین) واتە: خوا ئیمەیش و
 بەندە سالتەکانیش سالم بکا و بمانپاریزی لە ھەر شتی
 کە ئافاتەو زەرەر و زیانە لە دونیاو لە قیامەتیشدا.
 کاتی ئەلێ: (السلام علینا) خوا ئیمە سالم و پزگار کا،
 خۆی و ئەوانەي ئیستا لەسەر زەویدا ھەن ئەگریتەوہ،

چ ئهوانه‌ی له‌به‌ر چاوان، چ مه‌خلوقی تری وه‌ک
 مه‌لائیکه‌و غه‌یری ئه‌وانیش. کاتی ئه‌لی: (وعلى عباد
 الله الصالحين) که‌سانی تر که له‌مه‌و پێش بوون و
 پێیان روشن کردۆته‌وه ئه‌گرێته‌وه. ئه‌وه سوپاس کردن
 له‌و که‌سانه‌ی حه‌قیان به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه. جا دواى ئه‌وه
 باسی ئه‌و نيعمه‌ته گه‌وره‌یه و ئه‌و پله‌و پایه به‌رزه ئه‌کا
 که پێی گه‌یشته‌وه و ئه‌لی: (أشهد أن لا إله إلا الله):
 مانای ئه‌وه‌یه دواى ئه‌وه خۆم بۆم پۆشن بۆته‌وه‌و،
 هیچ گومان و دوو دڵم نه‌ماوه، ئیستا بۆ خه‌لكیش
 پوون ئه‌که‌مه‌وه که بزائن: (لا إله إلا الله) بزائن هیچ
 فه‌رمانه‌وه‌و فه‌ریاد په‌سیک نیه بێجگه له (الله).
 (وأشهد أن محمدا رسول الله): هه‌روه‌ها شایه‌تی
 ئه‌ده‌م و ئه‌ویشم لێ روشن بۆته‌وه‌و، ئیقراری پێ
 ئه‌که‌م، که (محمد) فرستاده و نێرراوی خوایه. جا
 باشت‌ر ئه‌وه‌یه که بڵێین: (وأشهد أن محمدا عبده
 ورسوله) واته: شایه‌تی ئه‌ده‌م که -مه‌مه‌د- به‌نده‌و
 فرستاده‌ی خوایه .. به‌نده‌ی خوایه، دیاره له‌وپه‌ری
 پله‌ی به‌نده‌ییدا بووه، له هه‌موومان زیاتر به‌نده‌ی بۆ

خوا کردووه، ههروهه پرهسول و فرستادهی خواجه،
 ئه و ناردویهتی بۆ ئه وهی پێگای بهندهیی بۆ ئیمه
 پۆشن کاته وه. تا ئێره سوپاسگوزاری کردووه
 له وانهی حهقیان به سه ریه وه ههیه، باسی ئه وهی
 کردووه که گه یشتوته چ پلهیهکی بهرز. ئیستا کاتی
 ئه وهیه دوا قسهی خۆی بکاو، دوا ی ئه وه بپاوه ته وه
 بۆ لای خه لک، جا ئاوا ده ست پێ ده کات: (اللهم صلّ
 علی محمد وعلی آل محمد، کما صَلَّیْتَ علی إبراهیم
 وعلی آل إبراهیم) یا (اللهم صلّ علی محمد وعلی آل
 محمد کما صَلَّیْتَ علی آل إبراهیم وعلی آل إبراهیم إنک
 حمید مجید). واته: خواجه پره حمهت، هاو پێ له گه لّ
 ئیحتیرام و پێزلینان بپێژینه به سه ر محمدا، ههروه ها
 به سه ر لایه نگران و په یره وانی محمدا، ئه وانه ی هه ر
 وه ک ئه وان رییان پۆشن کردۆته وه و بهرنامه ی
 بهنده ییان گه یاندۆته خه لک، مه ردومیان هینا وه ته سه ر
 پێگای بهنده یی خوا، ههروه ک پره حمهت و پێزلینان
 پێژاند به سه ر ئیبراهیم و په یره و دوستان ی ئیبراهیم دا،
 به پاستی تو (حمید ی، شایسته ی ئه وهی قه دردانیت

لى بىكرى، ھەروەھا (مجىدى)، خىرو بەرەكەتت زۆر
 زۆرەو گەورەى. (وبارك على محمد وعلى آل محمد كما
 باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد).
 واتە: بەرەكەت بېژىنە بەسەر محمدو لايەنگرانى
 محمددا، ھەروەك بەرەكەتت پزاند بەسەر ئىبراھىم و
 لايەنگرانى ئىبراھىم دا، چونكە بەپاستى تۆ شايستەى
 ئەوھى قەدردانىت لى بىكرى، تۆ خىرو بەرەكەت و
 گەورەى زۆرت ھەيە.. جا كە ئەمەى وت، ھەم دوعاى
 خىرى كردووە بۆ پىغەمبەرى خوا، ھەم بۆ ئەوانەى
 ھاوپى ئەو بوون تا قىامت، ئەوانەى پىگايان بۆ
 خەلك پۆشن كردۆتەوھ.. دواى ئەوھ ئەگەر زانى دوعاى
 تىرىش بكا، ئەوھ خۆ زۆر باشە، دوعا بكا بۆ خۆى و
 ھەموو موسولمانانى تر، ئەگەر ھەر نەيتوانى لەبەر
 ئەوھى كە نەخویندەوارە، يەككە لەو دوعايانە بكا كە
 لە ھەدىسەكاندا بەيان كراون، ئەتوانى كەلىمەيەك يا
 دوو كەلىمە لاي كەمەكەى لەبەر بكاو، چەندجاريك
 بيانلىتەوھ، وەك ئەوھى بلىت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا)
 واتە: خوايە لە گوناھەكانمان چاوپۆشى بكو

پره حمان پى بکه. دواى ئه وه که ئاخىرین قسه و پارو
 نیازى خوى کرد، ئیتر ئه رکی خوى ته واو بووه و، کاتى
 ئه وه یه بکه پیتته وه بۆ ناو خه لک.. بۆیه دواى ئه وه
 ئه بى لا بکاته وه به ملاو به ولادا، جا له کاتیکدا لا
 ده کاته وه له حنورى خوادا ئه گه پیتته وه - وه ک ئه وه ی
 که له سه فه ریک ئه گه پیتته وه - ئه بینى خه لکی له ملاو
 له ولاره هه ن، ئه گه ریش که س نه بوو خو مه لانیکه
 هه ن، خو موسولمانى تر له جیهانى تر هه ن..
 سه لامیان لى ئه کاو، ئه حوالیان ئه پرسى و، ئه لى:
 (السلام علیکم ورحمة الله .. السلام علیکم ورحمة الله)
 واته: خوا سه لامه تتان کات، خوا بتان پاریزى له
 هه رچى ئافات و ده ردو به لایه .. خوا پره حمتان پى بکاو
 ئه وه ی خیره بۆ تانى بکات، (له سه فه ر هاتۆته وه و ئه بى
 سه لامیان لى بکا).. دياره عاده ته ن که سیك که ئه پوا
 بۆ سه فه ر بۆ لای گه وره یه ک، کاتى هاته وه خه لکی
 چاوه پروانى ئه وه ن شتیکیان بۆ بهینى، ئه میش ئه مه ی
 بۆ هیناونه ته وه، (دوعای خیر و سه لامه تی و پره حمه تی
 خوا یی).

حیکمه تی چه ندبار هبوونه وهی

نوێژه گان له شهوو روژدا

بهو جوړه دوعاو سکاڼو پارانه وه به باشتړین شیوه
نه نجام نه داو، ئاماده یی پهیدا نه کا بۆ نه وهی دهست
بکا به جیبه جیکردنی نه رک و بهنده یی له دواي نوێژی
به یانی تا نه گاته نیوه پۆ، به لام لهو بهینه دا له بهر
نه وهی په نگه غهفلت هاتبێ به سهریا، یا گرفت و
دهردیسه ری بۆ پهیدا بووبی - له بهر نه وهی هه میسه
ئینسان نیازی هه یه به وهی خوا کومه کی بکا -
تاراده یه کیش نات هواوی و لاوازی پووی تی کردووه،
له بهر نه وه واجبه له نیوه پویشا نوێژیکی تر بکا و
دوعاو سکاڼایه کی تر بکا - نه مجاره زیاتر له
ره که ته گانی به یانی نه کا، چوار په که ته نه کا، له
په که ته تی دووه مدا کاتیك که ته حیاته که ی گه یانده نه و
جیگا یه ی هه موو نه زانن، هه له سیته وه و نه ئی: (الله
اکبر) خوا گه وره تره له وهی که نه مه بهس بی بۆی،
هه روا برۆم و به جیی به ئیلم، بۆیه دوو په که ته تی تر نه کا،

پاشان ته واوی نه کا، لا نه کاته وه و سه لام نه کا
 له ملاولای خوی. هه روه ها دواي نه وه ماو ه يه کی تری
 پی چوو نیازی نه بی به وه نویژیکی تر بکا، له به شی
 دوايي پوژدا، بو نه وه ی کارو چالاکی نه و پوژده ی به
 دوعاو سکالا دوايي پی بیئی، هه روه ها له سه ره تاي
 شه ویشدا نویژی مه غریب نه کا، پاشان له کاتي
 خه وتنیشا نویژی عیشا... به و جوړه که زیانی به
 نویژو دوعاو سکالا دهستی پی کرد، هه رواش به دوعاو
 سکالا و نویژ دوايي پی بیئی.

حیکمه تی نویژی ویتړ له شه ودا

جا دواي نه م پینج نویژه که فه رزنو، به بی نا
 نه مانه ئینسان ناتوانی به نده ی خوابی، پاش نویژی
 خه وتنان نویژیکی تریش ه یه که نه کری په که تیک
 بی، نه کری سی په که ت بی، نه کری پینج په که ت
 بی، تا یانزه بی به شیوه ی تاک، واته: سی، پینج،

حهوت، نۆ، يانزه .. ئەگەر ئەو نوپۆزەش بکات ئەو زۆر
 باشتەرە، پېی ئەوتری نوپۆزی (وتر) واتە (تاک) چونکە
 پرەكەتەکانی تاکن، یا یەكە، یا سئیه، یا زیاترە
 لەو، جا ئەکرێ پېش لە خەوتن بیکا، ئەکرێ لە نیو
 شەودا خەبەری بێتەووە بیکا، ئەکرێ لە ئاخری
 شەویشەو یا لە پارشیوا بیکا، چونکە نوپۆزیکی
 گەورەیهو، باش ئەو یە ئەگەر ئینسان نوپۆزە
 سوننەتەکانی تر نەکا، بە لایەنی کەمەو ئەم نوپۆزە
 بکا .. بەم جوړه پۆشن بوووەو کە نوپۆز سکاڵاو
 دوعایە، گەورەترین و کاملترین شیو یە بۆ سکاڵاو
 دوعاو پارانەو لە خزمەت و حزوری خوای گەورەدا.

ئاگام و بەرھەمی نوپۆزی راستەقینە:

جا ئەگەر ئینسان ئەو پېنج نوپۆزە فەرزی بە
 ئاگایی و دەرك و فەھمەو کرد، ئەو خوای (مُتعال)
 قەولی پێ داو کە هیدایەتی بداو تەو فیقی بدا کە بە
 پێگای بەندەبیدا بپوا، ئەگەر ئەو نوپۆزانە ی ئاوا کرد،
 ئیتر هەمیشە دلی لای خوا یە و لە خوا غافل نابێ،
 ئەگەریش جارجار غەفلەتێک بێت بەسەریا زۆر کەم

ئەبىت و زو ئەكە و پتەو بەرى خوا، خۆى نەجات
ئەداو ئەگە پتەو بەلای خوا. كاتى وايش ھەيە زياتر
لەم نوژانە ئىنسان لە ھەندى كاتا مەجبور ئەبى
دوعايەك بكا ئەو ھەش ھەر دروستە .. كاتى وا ھەيە
ئىنسان تووشى بەلایەك ئەبى، تووشى خەتەرىك ئەبى،
ھەرچەند كاتى نوژىش نىە، ديارە ئەگەر بپروا
لەوكاتەدا بۆى بكرى دوو پەكەت نوژ بكاو، لەو
نوژەدا بپا پتەو، ئەو زۆر باشتەرە .. پىغەمبەر (عليه
الصلوات والبركات) ھەر كاتى تووشى گرفتو
دەردەسەرىيەك ببوايە لە نوژدا دوعاو پارانەو ھى
ئەكرد لە لای خوا، ئەگە ريش بۆى رىك نەكە و تايە نوژ
بكا، دەستى ئەكرد بە دوعا كردن و پارانەو لە لای
خوا، بەلام ئەبى بزائىن كە نوژ گەورەترىن دوعايە كە
سوودى زۆرى لى ئەكەين.

ئاگاداريهك له بنه ماله‌ي ماموستاي شهيد ناصري سوبحانيه وه

ئاگاداري سه‌رجه‌م دۆستان و خوڤنه‌راني به‌رهمه‌كاني ماموستاي شهيد ده‌كه‌ين كه موته‌تي رسمي بئاوكر دهنه‌وي ناسه‌واري ماموستا نه‌نيا به دزگاي «به‌رهم» دراوه و بو هيچ كه‌س و دزگابه‌كي تر نيه به يي هماهنگي و ئيجازهي نهو دزگايه هيچ ناسه‌واريكي ماموستاي شهيد بئاو بگاته‌وه. هه‌ر به‌م هويي، له‌گه‌ل سوپاسمان بو خه‌مخوري هه‌ندي له دۆستان كه له رووي خوڤه‌ويستي و خزه‌ته‌وه گرنگي به به‌رهمه‌كاني شهيد ده‌دن، دئاوكارين سه‌رجه‌م چالاكيه‌كاني نهو بواره له ربي دزگاي به‌رهمه‌وه ييت، يا به هماهنگي له‌گه‌ل نه‌ودا و له ربي ئيزني خه‌تي نهو دزگايه.

بنه ماله‌ي ماموستاي شهيد

< ١١ / ٧ / ١٧

كوپي دمقي ئاگاداريه‌كه، كه له‌لایه‌ن بنه‌ماله‌وه نيردراوه
بو دزگاي به‌رهم

بۆدابه زاندى جۇرما كىتپ: سەردانى: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ النَّقَافِ)

لتسجل أنواع الكتب راجع: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ النَّقَافِ)

پراي دانلود كىتاپهاى مختلف مىراجمه: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ النَّقَافِ)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

نویژ

حقیقت و حکمت‌تکانی

مأموستا ناصری سوبحانی

منتدی (فر) تلفظی

www.igra.ahlamontada.com

به‌رهمه‌تکانی مأموستا ناصری سوبحانی
که دوزگای به‌رهم بلاوی کرد و ونه‌ته‌وه:

به‌زمانی عمره‌بی:

۱. الإمامة والولاية
۲. زیة کتاب الإعتصام
۳. رسالة في علوم الحديث
۴. تلخیص التهذیب
۵. الإبتداع في الدين
۶. أحكام شرعية و جملة فتاوی
۷. أسس التصورات والقيم

به‌زمانی کوردی:

۱. به‌ندایه‌تی
۲. نویژ (حقیقت و حکمت‌تکانی)
۳. پرسه و سه‌ره‌خوشی
۴. خه‌لفی نادم
۵. پیغه‌میری نه‌خوینده‌وار

دوزگای به‌رهم

بویلاک‌دنه‌ودی به‌رهمه‌تکانی سوبحانی

dazgaberham@hotmail.com
www.facebook.com/dazgaberham

ISSN 0-0123-0000-4

نرخ (۱۰۰۰) دیناره